

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 19 kwietnia 2024 r.

DOOS-WDSZOO.420.41.2023.MS.4

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania Acorus sp. z o.o. z 23 listopada 2023 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z 7 listopada 2023 r., znak: WOOŚ.420.10.2023.KW, odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), dalej k.p.a., oraz art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z 7 listopada 2023 r. RDOŚ w Białymstoku, w związku z wnioskiem Acorus sp. z o.o. z 13 października 2023 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa elektrowni wiatrowej »FW Przytuły« wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną”.

Odwołanie od powyższej decyzji 24 listopada 2023 r. wniosła Acorus sp. z o.o. W odwołaniu Spółka zawarła zarzuty naruszenia:

- 1) art. 3, art. 4 oraz art. 6 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317), dalej u.i.e.w., poprzez ich błędne zastosowanie na obecnym etapie postępowania, a w konsekwencji wydanie decyzji odmownej na podstawie przepisów prawa, które nie powinny mieć zastosowania;
- 2) art. 59a u.o.o.ś., poprzez założenie przez RDOŚ w Białymstoku, że do ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko niezbędne jest istnienie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dalej m.p.z.p. Spółka wskazała, że z ww. przepisu wynika, że badanie zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami m.p.z.p. może nastąpić w sytuacji, gdy plan taki został uchwalony, oraz że przepis ten nie zakazuje wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku braku m.p.z.p.

Spółka wniosła o uchylenie decyzji RDOŚ w Białymstoku z 7 listopada 2023 r. i przeprowadzenie postępowania mającego na celu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

GDOŚ ustalił i zauważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem, zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a., jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Białymstoku.

Decyzja RDOŚ w Białymstoku z 7 listopada 2023 r. została doręczona Spółce 10 listopada 2023 r., natomiast odwołanie zostało nadane 24 listopada 2023 r., zatem zostało ono wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a.

Przedsięwzięcie obejmuje budowę 10 turbin wiatrowych o wysokości do 260 m i łącznej mocy maksymalnej do 90 MW oraz infrastruktury towarzyszącej, tj. place montażowe i manewrowe, stacja głównego punktu odbioru, drogi dojazdowe, kablowe podziemne linie elektroenergetyczne (SN) wraz z podziemnymi kablami komunikacyjnymi, ogrodzenie oraz system alarmowy. Przedsięwzięcie planowane jest do realizacji w województwie podlaskim, w powiatach łomżyńskim, kolneńskim oraz grajewskim na terenie gmin Przytuły (działki ew. nr: 123/2, 124, 9/2, 9/1, 8/5, 4, 119, 98, 97/7, 97/6, 97/3, 100, 101, 120/1, 105, 104/6, 104/5, 116 obr. Obrytki; nr: 22, 23, 24 obr. Grzymki; nr: 3098, 3099/2, 3116/2, 3117/2, 3118/2, 3119/2, 3120/2, 3115/2, 3015/1, 3016/1, 3017/1, 3018/1, 3019/1, 3020/1, 3021/1, 3022/1 obr. Wilamowo), Stawiski (działki ew. nr: 92/2, 93/5 obr. Ramoty) oraz Radziłów (działki ew. nr: 270/1, 270/2, 271/1, 271/2, 269/1, 269/2, 272 obr. Glinki).

Inwestycja należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), tj. instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5, o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m. W związku z powyższym, na mocy art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Białymstoku, co wynika z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r u.o.o.ś.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.i.e.w. w przypadku lokalizowania, budowy lub przebudowy elektrowni wiatrowej odległość tej elektrowni od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej jest równa lub większa od dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, chyba że plan miejscowy określa inną odległość, wyrażoną w metrach, jednak nie mniejszą niż 700 metrów. Jak wynika natomiast z art. 6 pkt 1 lit. d tej ustawy,

odległość określoną lub wskazaną w powyższym przepisie uwzględniają organy wydające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach – przy wydawaniu tych decyzji.

Na podstawie analizy dokumentacji sprawy organ odwoławczy ustalił, że działki, na terenie których ma być zlokalizowane planowane przedsięwzięcie, nie są objęte zapisami m.p.z.p. Wprawdzie zgodnie z informacjami zawartymi w przedłożonej karcie informacyjnej przedsięwzięcia, uchwałami nr XXXVI/243/2023 oraz XXXVI/244/2023 Rady Gminy Przytuły z 30 sierpnia 2023 r. przystąpiono do sporządzenia planów miejscowych, na podstawie których mają być lokalizowane elektrownie wiatrowe, to na dzień wydania niniejszej decyzji plany te nie zostały uchwalone. Zatem brak obowiązujących m.p.z.p. na obszarze objętym wnioskiem skutkuje tym, że nie jest możliwe ustalenie lokalizacji farmy elektrowni wiatrowych w oparciu o zapisy tych planów, konieczne jest natomiast zachowanie minimalnej odległości dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 u.i.e.w. przez całkowitą wysokość elektrowni wiatrowej rozumie się wysokość elektrowni wiatrowej mierzoną od poziomu gruntu do najwyższego punktu tej elektrowni przy maksymalnym wzniesieniu łopaty wirnika, wliczając w to część budowlaną, stanowiącą budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, oraz urządzenia techniczne. Z informacji wskazanych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że maksymalna wysokość turbin w stanie wzniesionego śmigła będzie wynosić do 260 m ponad poziom terenu, a zatem dziesięciokrotność tej wysokości będzie równa 2600 m. Z kolei w tabeli zawartej na stronach 24-25 przedłożonej karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że najbliższe położone budynki mieszkalne znajdują się w odległości ok. 704-1075 m, a więc w znacznie mniejszej odległości niż dziesięciokrotność wysokości elektrowni wiatrowej. Z tego względu planowana inwestycja nie spełnia kryterium odległości, o którym mowa w art. 4 ust. 1 u.i.e.w. Zatem biorąc pod uwagę, że nie został spełniony warunek wymaganej odległości planowanych elektrowni wiatrowych względem budynków mieszkalnych, zasadna jest w analizowanej sprawie odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z powyższych względów GDOŚ nie podziela zarzutu naruszenia przez RDOŚ w Białymstoku art. 4 oraz art. 6 pkt 1 lit. d u.i.e.w.

GDOŚ przyznaje natomiast słuszność twierdzeniu Spółki zawartemu w odwołaniu, że jest możliwe uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku braku uchwalenia m.p.z.p. dla terenu lokalizacji przedsięwzięcia. Wynika to wprost z treści art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890), dalej u.z.u.o.o.ś., zgodnie z którym właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Ustawodawca równocześnie wskazał przypadki, w których przepisu art. 80 ust. 2

u.o.o.ś. nie stosuje się, jednak nie zaliczają się do nich inwestycje prowadzone na podstawie u.i.c.w. Wobec powyższego sama okoliczność braku obowiązujących m.p.z.p. na obszarze objętym wnioskiem nie uzasadnia odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 22 grudnia 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 340/18). Podobne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 8 października 2019 r., sygn. akt II OSK 2769/17, w którym wskazał, że: *Należy zatem przyjąć, że w sytuacji, w której z woli ustawodawcy wyłączona jest możliwość lokalizowania inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia może nastąpić przed uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o którym stanowi art. 3 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.* Nie ma zatem przeszkód prawnych, żeby inwestor w pierwszej kolejności uzyskał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, a dopiero następnie wystąpił do właściwego organu gminy o uchwalenie m.p.z.p. przewidującego lokalizację przedsięwzięcia w postaci farmy wiatrowej. Powyższa kwestia pozostaje jednak bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy co do istoty, bowiem – co zostało wcześniej wskazane – lokalizacja planowanej farmy wiatrowej jest niezgodna z treścią przepisu art. 4 ust. 1 u.i.e.w.

Odnosząc się do zarzutu Spółki, że RDOŚ w Białymstoku dopuścił się naruszenia art. 59a u.o.o.ś., GDOŚ wskazuje, że przepis ten został dodany przez art. 1 pkt 7 u.z.u.o.o.ś. i wszedł w życie 16 października 2023 r. Zgodnie z art. 15 ust. 1 powyższej ustawy do spraw prowadzonych na podstawie u.o.o.ś. wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie u.z.u.o.o.ś. stosuje się przepisy u.o.o.ś. w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 u.o.o.ś., które stosuje się w brzmieniu nadanym u.z.u.o.o.ś., oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 u.o.o.ś. Tym samym art. 59a u.o.o.ś. nie ma w przedmiotowej sprawie zastosowania. Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika jednak, żeby organ pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie o jego treść, zatem zarzut naruszenia przez RDOŚ w Białymstoku ww. przepisu należy uznać za chybiony.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. Decyzja RDOŚ w Białymstoku z 7 listopada 2023 r. jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

W związku z powyższym GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
Piotr Otawski
Piotr Otawski

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 54 § 1 oraz art. 53 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się za pośrednictwem GDOŚ w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. ██████████ – pełnomocnik Acorus sp. z o.o., ul. Opacka 16/5, 80-338 Gdańsk
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. i art. 15 ust. 1 u.z.u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku

